

FRANCE BEVK

Pestrna

Dogajalo se je spomladi. Grivarica se je namenila v službo. Njena hčerka Nežka je na vsak način hotela zraven. Nežka je bila majhno dekle, staro pet let in oblečeno v pikčasto obleko. Iz las je imela spleteni kiti. Mati bi jo rada vzela s seboj, ampak bi ji bila samo v napoto in njeni nadrejeni niso radi videli, da jo pripelje s seboj.

Mati ji je obljubila, da ji bo dala punčko, če bo pridna. Za punčko bi seveda storila vse, saj je že za tisto, ki ji jo je naredil njen brat Petrč. Petrč je bil njen starejši brat, ki je zelo lepo žvižgal in izrezljoval lutke. Tisti dan je mineval zelo počasi. Ni se ji ljubilo igrati. Breg je bil ves v svetlobi. Spominjala se je kako je stopila na osje gnezdo in kako so nanjo prežale še druge nevarnosti. Ogleдалa si je okolico gozd, potok, brv in pašnik. Na njem je pasel živino Tinče – Petrčev prijatelj. Nekaj sta se pogovarjala vendar ju Nežka ni resno jemala. Za nekaj časa je zadremala. Ko se je zbudila je zagledala senco, ki se ji je približevala. Bila je mama. Drže za roke sta odšli h koči. Doma so vsi trije povečerjali. Ko je mati pomila posodo ji je začela delati punčko. Petrč se jima je norčeval, da punčka ne bo imela nosa. To ju ni ganilo. Ko sta z delom končali je Nežka odšla spat. Punčki je dala ime Pikapolonico, saj je imela pikčasto krilo. Naslednje jutro je Nežka opazovala lazi, ki so bili last kmetov. V rokah je držala Pikapolonico. Imela jo je zelo rada. Razmišljala je kako je njena kočja stara in razpadajoča, nasprotno od hiš v Robidnici. Tudi sama je sanjala, da bo nekoč imela na sebi rožičasto obleko. Ko je odprla oči je zagledala kmetico, ki ji je dala kos kruha. Nesla ga je domov in ga pokazala mami ter dodala, da ji ga je dala kmetica. Ko je kmetica prišla h koči je mati zagledala Mejačevko – kmetico, ki je dala Nežki kruh. Predlagala ji je, da pride Nežka pazit njeno hči – Maričko. Po dolgem razmišljanju sta se odločili, da Nežka poskusi z delom. Nad tem delom pa je bila razočarana. Od začetka je bila Mejačevka prijazna, nato pa zelo nesramna. Obtožila jo je po krivem, da je pahnila Maričko – v resnici sta obe padli. Tudi Tinče je bil zelo nesramen. Ko jo je obiskala mama se je komaj zadrževala, da jo niso oblile solze. Povedala mu je, da jo Tinče straši. To, da jo Mejačevka zmerja si ni upala. Mati je Tinčetu navila ušesa. Naslednji večer je Tinče pozno prignal živino iz paše. Tudi umil se je, kar pa ni v njegovi navadi. Sedel je k mizi ter Mejaču z obrazom povedal, da je nekaj narobe. Povedal je, da mu je Grivarica navila ušesa. Nežka je to pritrdila. Po tem je Mejač prisolil klofuto Filipu – njegovemu sinu in ne Tinčetu, kar je Nežko še bolj začudilo. Razumela še manj kot prej. Naslednjega dne je bila Nežka skupaj z Maričko sama doma. Igrala se je s punčko pod lipo. Odhajala je nazaj k Marički. Pri tem je čisto pozabila na Pikapolonico. Med potjo je zagledala kravo, ki je bila zelo

pisana. Klicali so jo Pirha. Mirno se je pasla. Medtem so bili domači na travniku. Klicali so jo. Ko je Nežka to zaslišala je odhitela k hiši. Marička je jokala. Prišla je do nje in jo začela tolažiti. Pripravila ji je mleko in kruh. Pri tem je pihala in jezikom pokušala. Medtem je Tinče opazil, da mu je Pirha ušla. Začel jo je iskati in pri tem zagledal Pikapolonico. Razmišljal je kaj bi naredil z njo, vendar jo je samo skrnil. Na drugi strani pa je Nežka opazila, da je pozabila na Pikapolonico. Kar pustila je Maričko na zraku. Vsa zbegana jo je hitela iskati. Bila je skorajda prepričana, da jo je pojedla Pirha. Nad nebom so se nabirali temni oblaki, ko je naletela na Pirho. Zagledala je Tinčeta, ki je sedel blizu nje. Pritekla je k njemu in vzklikala naj ji da punčko. Sprva je trdil, da je nima, nato pa se je omehčal in ji jo dal. Nežka je hitela domov. Medtem je že začelo deževati. Kmetje so se vračali iz travnika. Mejačevka je med tem naletela na Maričko, ki je bila vsa premočena. Odnese jo je domov. Tam jo je obrisala in ji dala kos kruha. Govorila je vse mogoče. Da ji Nežka ni hotela dati punčke in da je ni dovolj nahranila. Prišel je še Mejač in se hvalil, da ne bi smeli Nežki zaupati delo pestrne. Mejačevka pa je Marički dopovedovala, da jo bo pošteno natepla. To se je tudi zgodilo. Ko je Nežka vsa premočena prišla v hišo je najprej zagledala Mejača, nato pa je iz sobe vsa besna prišla Mejačevka. Vzela ji je punčko in ji jo odvrgla. Privlekla jo je k Marički in jo dala čez kolena. Natepla jo je s šibo. Šele, ko je začela jokati Marička se je omehčala. Nežka je hotela oditi domov. Mejačevka ji ni pustila. Nagnala jo je na podstrešje. Vsa oguljofana je legla na posteljo. Čez nekaj časa jo je obiskal Tinče in ji prinesel punčko. Povedal ji je tudi, da je ni on strašil, temveč jo je Filip. Zdaj je razumela zakaj je dobil klofuto od Mejača. Predlagal ji je, če bi ušla. Pestrna se je s tem strinjala. Tako je res ušla. V rokah je držala Pikapolonico. Tekla je kar so jo nesle noge. Vedno bolj se je oddaljevala. Med potjo so jo strašili strahovi. Morala je tudi mimo možakarja. Ko je že pritekla do brvi, pa je le poklicala mater, vendar se ni odzvala. Grivarico so mučile sanje. Zbudila se je. Hotela je zajeti svež zrak, ko je v daljavi zaslišala Nežkine klice. Zbudila je Petrča. Odhitela sta proti njej. Ko sta jo našla jo je mati objela. Odpeljala sta jo domov. Nežka je bila bolna. Na kratko ji je razložila zakaj je ušla. Prišel je tudi oče. Sprva ga ni spoznala. Ko se je pa dodobra zbudila pa ga je. Zapel ji je pesmico.

Nastopili so deževni dnevi. Ko je posijalo sonce jo je obiskal Tinče. Prinesel ji je košaro jagod. Pogovorila sta se. Tinče bo od zdaj pastir drugje, Nežka pa je prepričana, da ko bo zrasla po odšla za pestrno. Vendar ne bo služila pri Mejačevih.